

Hensyn hertil har Regeringen overvundet sine Betænkeligheder og anbefaler den høje Rigsdag at vedtage det foreliggende Lovforslag, hvorefter Staten overtager den fuldstændige Garanti overfor Landmandsbankens Sparere og Kreditorer for Tiden indtil 1. Januar 1930. Garantien omfatter dog ikke den af Nationalbanken indsatte Reservefond paa 30 Mill. Kr., ej heller Aktiekapitalen. Allerede nu garanterer Staten for de Laan, som Nationalbanken i Henhold til Lov af 21. September 1922 yder Landmandsbanken; men da denne Form for Garanti ikke helt har virket som tilsigtet, nemlig til at skaffe Ro og Tillid til Landmandsbanken, mener Regeringen det nødvendigt ved den nu valgte Form klart at fastslaa, at Statens Garanti er ubetinget. Under Forudsætning af normal Udvikling vil denne Garantiforpligtelse ikke bringe Staten Tab, det er endogsaa sandsynligt, at Aktiekapitalen i Løbet af en Aarrække atter kan indtjenes, idet Landmandsbankens normale Forretning er god og indbringende. Der er saaledes i Aar under meget ugunstige Forhold indtjent et Beløb af 10,6 Mill. Kr., efter at Udgifterne, ca. 12 Mill. Kr., er fradraget, og Udgifterne ventes at kunne bringes meget betydeligt ned.

Stillet overfor Spørgsmaalet om at lade Landmandsbanken træde i Likvidation, hvilket vil blive ganske nødvendigt, hvis ikke Staten træder til som foreslaaet, og hvorved uoverskuelige Tab straks vil fremkomme, og med den ringe Udsigt, der er til Tab ved at yde Garanti, vil Regeringen ikke paatage sig det Ansvar, der er forbundet med at nægte denne Garanti. Skulde Forholdene udvikle sig saaledes, at Landmandsbanken i Læ af Statens Garanti trak saa store Beløb til sig, at det føleligt blev til Skade for andre Banker, maa man til den Tid overveje, hvilke Foranstaltninger der kan træffes for at forhindre det.

Jeg vil i denne Forbindelse nævne Spørgsmaalet om Erstatning til de Sparere, der har lidt Tab ved de nødlidende Banker, og fremhæve, at dette Spørgsmaal er Genstand for Overvejelse indenfor Ministeriet. Noget bestemt Forslag i saa Henseende foreligger ikke i Dag, men det er altsaa vor alvorlige Hensigt i hvert Fald

at yde en Hjælp til disse Sparere, og jeg haaber, man kan finde en Form, der kan være tilfredsstillende, selv om der ikke, hvad der ikke kan ventes, vil blive Tale om fuld Dækning.

Jeg gentager min Henstilling til det høje Ting om at undlade en alt for vidtløftig Debat. De Oplysninger, der foreligger i Bilagene, er saa grundige, at de vel egentlig oplyser alt, hvad der sagligt kan kræves til denne Sags Behandling.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til velvillig og meget hurtig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne. Tingets næste Møde holdes i Dag, Lørdag den 3. Februar, Kl. 4^{1/2} med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Første Behandling af:

Forslag til Lov om Ændring i Lov af 21. September 1922 om Statens Medvirken til en Reorganisation af Den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vekselbank.

Mødet hævet Kl. 2¹⁵.

57de Møde.

Lørdag den 3. Februar Kl. 4³⁰.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 21. September 1922 om Statens Medvirken til en Reorganisation af Den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vekselbank.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5009).